

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000
ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ฉบับประจำวันที 18-24 เดือนมีนาคม พ.ศ.2559 หน้า 33

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

สอน ‘การเมือง’ ในมหา’ลัย สอนอย่างไร? ให้ได้ผล

การศึกษา

> เลขาธิการ

บมือเร็วๆ นี้คณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการเมืองได้เข้าหารือกับที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) เพื่อขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมให้เยาวชนไทยมีความตื่นตัว และมีส่วนร่วมทางการเมืองและสังคม รู้จักประชาธิปไตย สิทธิหน้าที่ ตลอดจนความรับผิดชอบ ต่อสังคม ซึ่ง ทปอ. เองได้รับหลักการในเรื่องนี้ และจะนำสาระสำคัญในเรื่องดังกล่าวไปบรรจุอยู่ในรายวิชาบังคับเพื่อให้นักศึกษาได้เรียน

แนวคิดของคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการเมือง นับเป็นสิ่งน่าสนใจ เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ว่า เด็กไทยยุคนี้เริ่มห่างไกลจาก “การเมือง” มากขึ้นไปทุกที หากไม่นับการเมืองระดับชาติ แม้แต่การเมืองในขอบเขตของรั้วมหาวิทยาลัย ก็ต้องยอมรับว่าเงียบเชียบจนน่าตกใจ นั่นเพราะเด็กสมัยนี้เริ่มมีความเป็นตัวของตัวเองสูง การทำกิจกรรมเพื่อสาธารณชนด้วยความสมัครใจมีน้อยลง โดยเฉพาะเรื่อง “การเมือง” ที่นิสิตนักศึกษามองเป็นเรื่องไกลตัว และมองว่าเป็นส่วนที่แยกขาดจากการใช้ชีวิตประจำวัน

ที่ผ่านมา ความสนใจทางการเมืองของเด็กและเยาวชนไทย มีค่อนข้างน้อย ส่วนหนึ่งเป็นเพราะในภาคการเมืองเองก็เต็มไปด้วยความขัดแย้ง วุ่นวาย จนทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่าย เด็กและเยาวชนมองการเมืองเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ที่มีแต่ความขัดแย้ง

การเมืองที่แบ่งขั้ว แบ่งสี จนนำไปสู่การเผชิญหน้าอย่างรุนแรง

ยังสร้างภาพ “ลบ” ในสายตาเด็กและเยาวชน และยังทำให้เยาวชนเกิดความไม่เข้าใจหลายๆ เรื่อง และนั่นทำให้การจะสอนเรื่องการเมืองตามครรลองที่ถูกต้องในสถาบันการศึกษาเป็นเรื่องยาก

และยิ่งยากขึ้นไปอีก เพราะแม้แต่ในสถาบันการศึกษาเองก็ยังมี การแบ่งขั้ว แบ่งฝักฝ่ายกันอย่างชัดเจน

ในมหาวิทยาลัยกลุ่มคณาจารย์ก็มีความคิดทางการเมืองที่แตกต่างกัน มีการแบ่งขั้วแบ่งสีทางการเมืองระดับชาติ อาจารย์บางคนพยายามสอดแทรกแนวคิดทางการเมืองส่วนตัวลงไป ในชั้นเรียน ทำให้ นิสิตนักศึกษาเกิดความสับสน และเกิดข้อสงสัยว่าการเมืองที่ถูกต้องตามครรลองเป็นอย่างไร?

เนื่องจากการเมืองได้กลายเป็นความเชื่อและทัศนคติส่วนบุคคล ทำให้อาจารย์ที่จะสอนเด็ก ไม่สามารถแยกแยะความเชื่อส่วนตัวออกจากหลักการที่ถูกต้องได้ อาจารย์บางคนพยายามยึดยึดทัศนคติและความเชื่อส่วนตัวลงไป เด็ก ขณะที่บางคนแสดงจุดยืนชัดเจนโดยการออกไปแสดงตัวอยู่ฝั่งเดียวกับกลุ่มการเมืองที่ตนเองชื่นชอบ ทำให้เกิดปัญหาแยกแยะบทบาทของตัวเองไม่ออก นำเรื่องการเมืองมาปะปนกับการสอน และนำเข้ามาในห้องเรียน จนทำให้เด็กบางคนรู้สึกสิ้นศรัทธากับอาจารย์

การจะสอนการเมืองในมหาวิทยาลัย อันต้นแรกคงต้องชัดเจนก่อนว่าการเมืองในนิยามที่ถูกต้อง ตามหลักการที่แท้จริงคืออะไร? เพราะปัจจุบันนิยามทางการเมืองบิดเบี้ยวไปอย่างมาก กลายเป็นว่าจะนิยามอย่างไร ก็อยู่ที่ว่าใครเป็นคนนิยาม?

ดังนั้นจึงต้องมีการนิยามคำว่าการเมืองให้ถูกต้องก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงจะพิจารณาถึงคำว่าประชาธิปไตย สิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับเรื่องประชาธิปไตย ต้องยอมรับว่าค่านิยมในด้านประชาธิปไตยในสถาบันอุดมศึกษา เป็นเรื่องที่มีการพูดคุยกันน้อยมาก เพราะแม้แต่ในมหาวิทยาลัยเองหลายแห่งก็ไม่ได้มีวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตย เช่น ยังมีการผูกขาดอำนาจของคนกลุ่มหนึ่ง ไม่เปิดโอกาสให้ประชาคมภายในมหาวิทยาลัยได้มีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ อย่างมากพอ

ความเป็นประชาธิปไตยที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากระดับผู้บริหาร ทำให้มหาวิทยาลัยไม่มีบรรยากาศแห่งความเป็นประชาธิปไตย ดังนั้น การจะไปสอนให้เด็กตระหนักถึงความเป็นประชาธิปไตย จึงเหมือนการกระทำแบบ “ปากว่า ตาขยิบ”

ประชาธิปไตยจะเกิดขึ้นได้ อันดับแรก ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตยขึ้นมาก่อนโดยต้องเปิดโอกาสให้ประชาคมมีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย ทั้ง การเลือกตั้ง การติดตามตรวจสอบการทำงาน การเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและยอมรับความคิดเห็นของทุกฝ่ายเพื่อนำมาพัฒนามหาวิทยาลัย

หากแม้แต่ผู้บริหารยังไม่สามารถสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นประชาธิปไตยขึ้นมาได้ การจะไปสอนเด็กให้รู้จักประชาธิปไตยก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย

ดังนั้น ประชาธิปไตยต้องเริ่มต้นจากผู้ใหญ่ในสถาบันการศึกษาเสียก่อน

ในส่วนของสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งเหล่านี้มหาวิทยาลัยสามารถบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ เพื่อปลูกจิตสำนึกในเรื่องดังกล่าว เพียงแต่การจะทำให้ได้ผลจนกลายเป็นจิตสำนึกนั้น จำเป็นต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง และมีการวัดผลอย่างเป็นรูปธรรม

ในส่วนของสิทธิและหน้าที่ เป็นเรื่องที่มหาวิทยาลัยต้องปลูกฝังแนวคิดนี้ตั้งแต่เริ่มให้นักศึกษาเข้ามามีเรียน โดยเฉพาะสิทธิและหน้าที่ในเรื่องการเมืองภายในมหาวิทยาลัย เช่น การเลือกตั้งองค์กรนักศึกษา ที่นักศึกษาจะต้องตระหนักและอยากมีส่วนร่วมผ่านระบบการเลือกตั้งที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย

การรณรงค์ให้นักศึกษาตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งตัวแทนของนักศึกษาเพื่อไปเป็นปากเป็นเสียงในการบริหารงาน เป็นเรื่องพื้นฐานที่ต้องทำให้เกิดในมหาวิทยาลัย เพราะเป็นประชาธิปไตยที่เด็กเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมโดยตรง

การสอนการเมือง หรือเรื่องประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องที่ต้องทำทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัยตั้งแต่ระดับผู้บริหารลงมาถึงนิสิตนักศึกษา การบรรจุเรื่องการเมืองลงไปในรายวิชา แล้วหวังว่าจะทำให้เด็กเกิดจิตสำนึก น่าจะไม่เพียงพอ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการบ่มเพาะ ปลูกฝังพอสมควร ที่สำคัญคือจะสอนการเมืองและเรื่องประชาธิปไตย ก็ต้องสอนให้ถูกต้องตามครรลองและหลักการที่แท้จริงด้วย

และต้องเริ่มเสียตั้งแต่วันนี้ ■

